

Sygn. akt I C 2415/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Joanna Łakomska - Grzelak

Protokolant : Inspektor Ewa Napieralska- Dłużniewska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r. w Zgierzu na rozprawie

sprawy z powództwa **J. Ł.**

przeciwko **Powiatowi (...)**

o zapłatę

postanawia:

1. umorzyć postępowanie w sprawie;
2. zasądzić od J. Ł. na rzecz Powiatu (...) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2415/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 lipca 2016 r. J. Ł. wystąpił o zasądzenie od Powiatu (...) kwoty 500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu tytułem zwrotu opłaty za kartę pojazdu.

(pozew – k. 2-3v)

W odpowiedzi na pozew powód wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Podniósł, iż roszczenie powoda uległo przedawnieniu.

(odpowiedź na pozew – k. 14-15)

Pismem z dnia 2 grudnia 2016 r. powód cofnął pozew. Odpis pisma został doręczony pozwanemu w trybie art. 203 § 3 k.p.c. Pozwany podtrzymał żądanie zasądzenia kosztów procesu.

(pismo procesowe – k. 17, pismo pełnomocnika pozwanego – k. 19)

Pismem z dnia 21 grudnia 2016 r. powód wniósł o nieobciążanie kosztami postępowania. Podniósł, że zasądzenie od powoda kosztów procesu jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Zarzucił niewłaściwe umocowanie pełnomocnika pozwanego.

(pismo procesowe – k. 20)

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się

z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Stosownie do art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Jak stanowi § 2 omawianego przepisu, pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Zgodnie z art. 203 § 3 k.p.c., w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody.

W niniejszej sprawie powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia przed rozpoczęciem rozprawy, co nie wymagało zgody pozwanego. Cofnięcie pozwu było dopuszczalne stosownie do art. 203 § 1 zd. drugie k.p.c. Wobec powyższego, postępowanie w sprawie należało umorzyć stosownie do art. 355 § 1 k.p.c.

Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążania powoda kosztami procesu stosownie do art. 102 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 czerwca 2012 r. (I CZ 34/12, LEX nr 1232459), do kręgu "wypadków szczególnie uzasadnionych" w rozumieniu art. 102 k.p.c. należą okoliczności zarówno związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zalicza się np. charakter żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń, przedawnienie, do drugich - sytuację majątkową i życiową strony, z zastrzeżeniem, że nie jest wystarczające powołanie się jedynie na trudną sytuację majątkową, nawet jeśli była podstawą zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego wyjątku powinny być ocenione z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 stycznia 2013 roku (I ACa 697/12, LEX nr 1281107), nie jest wystarczające powołanie się jedynie na trudną sytuację majątkową, nawet jeżeli była podstawą zwolnienia od kosztów sądowych. W postanowieniu z dnia 26 września 2012 r. (II CZ 100/12, LEX nr 1232760) Sąd Najwyższy wskazał, iż ocena, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony należy do swobodnej decyzji sądu ze względu na konieczność zapewnienia poczucia sprawiedliwości oraz realizacji zasady słuszności.

W judykaturze ukształtowała się zasada, zgodnie z którą dla sięgnięcia do przepisu art. 102 k.p.c. nie jest wystarczające powołanie się na trudną sytuację majątkową strony, nawet jeśli była ona podstawą do zwolnienia od kosztów sądowych.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności przemawiające za zwolnieniem powoda od obciążania go kosztami procesu. Powód sam wskazał, iż cofnął pozew z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia. Przed wytoczeniem powództwa winien był zatem liczyć się z tym, że dochodzi roszczenia przedawnionego, które w przypadku podniesienia zarzutu w tym zakresie przez stronę pozwaną, zostanie oddalone. Obciążenie powoda kosztami procesu nie narusza również przepisu art. 5 k.c. Wobec cofnięcia pozwu, stronę pozwaną należy uważać za wygrywającą spór. Strona powodowa, jako przegrana, winna zatem zwrócić stronie pozwanej poniesione przez nią koszty procesu stosownie

do zasady obowiązującej w postępowaniu sądowym i wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c.

Sąd zasądził zatem na podstawie art. 203 § 2 zd. drugie k.p.c. na rzecz pozwanego 120 zł wynagrodzenia pełnomocnika. O wysokości wynagrodzenia orzeczono stosownie do § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).

Powód podniósł, iż pełnomocnik pozwanego nie był właściwie umocowany w niniejszej sprawie. Jak wynika z akt sprawy, pełnomocnictwo dla radcy prawnego A. T. zostało podpisane przez W. (...) K. K. działającego w zastępstwie Starosty. W tym miejscu należy wskazać, iż stanowisko pozwanego, zgodnie z którym, skrót w/z odczytuje jako „wymontowanie/ zamontowanie” zakrawa o absurd. Skrót „w/z” jest powszechnie stosowany w języku polskim i podobnie jak inne skróty językowe typu np., in., itp. zapisał się na stałe w powszechnym użyciu. Jego stosownie jest dopuszczalne także w dokumentach, typu pełnomocnictwa.

Z (...)regulaminu Starostwa Powiatowego w Z. stanowiącego Załącznik Nr 1 do Uchwały (...)Zarządu Powiatu (...) z dnia 5 stycznia 2017 r. wynika natomiast, że Wicestarosta wykonuje zadania i kompetencje w zastępstwie Starosty podczas jego nieobecności lub niemożności sprawowania funkcji. Regulamin ten jest powszechnie dostępny również na stronie internetowej Starostwa Powiatowego w Z.. Skoro upoważnienie Wicestarosty do reprezentowania Starosty wynika z Regulaminu, nie jest wymagane dodatkowe upoważnienie do wykonywania zadań i kompetencji Starosty tak jak w przypadku pozostałych członków zarządu ((...) Regulaminu). Przyjęcie koncepcji odmiennej mogłoby przy tym skutkować blokadą działalności Starostwa. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 23.10.2008 r., II PK 170/08, MoPr 2009 nr 4, str. 170, Wsp. 2009 nr 14, str. 28, Legalis).

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.